

Resolució 14/2020, de 10 de gener

Número d'expedient de la Reclamació: 754/2019

Administració reclamada: ESPIMSA i Ajuntament de Tarragona

Informació reclamada: Motius de la no urbanització de dues parcel·les.

Sentit de la Resolució: Desestimació.

Resum: Donar resposta a la pregunta de perquè no s'han urbanitzat unes parcel·les determinades requereix un exercici d'anàlisi i de valoració jurídica (i probablement també econòmica i social), que transcendeix el dret d'accés a la informació pública, tal com argumenta el Decret municipal 2019/15051, que en relació amb la inadmissió de la sol·licitud d'informació pública de la que deriva la Reclamació sobre la base de l'article 29.2 LTAIPBG sembla plenament justificat.

Paraules clau: Ajuntament. Empreses municipals. Urbanisme. Venda ambulant. Reclamació contra silenci. Inadmissibilitat de les sol·licituds. Consultes i informes.

Ponent: Josep Mir Bagó.

Antecedents

1. El 30 de novembre de 2019 entra a la GAIP la Reclamació 754/2019, presentada contra l'Ajuntament de Tarragona i la seva Empresa de Serveis i Promocions d'Iniciatives Municipals SA (ESPIMSA), en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 28 d'octubre de 2019 la persona reclamant fa consideracions sobre els perjudicis que li hauria causat una activitat presumptament irregular d'ESPIMSA, concretament el Mercat ambulant de Bonavista, que considera no compleix les exigències mínimes de seguretat, salubritat i medi ambient, invoca l'article 13 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú i l'LTAIPBG i pregunta el següent a l'Ajuntament de la Ciutat: *perquè no s'ha fet la urbanització de les parcel·les 1 i 8 del PA-25, on actualment es desenvolupa el Mercat ambulant de Bonavista?*
3. La Reclamació presentada el 30 de novembre de 2019 reitera el text de la sol·licitud i indica que no hauria rebut resposta de l'Ajuntament.
4. El 10 de desembre de 2019 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Tarragona i a ESPIMSA i les requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li

trametin un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.

5. El 20 de desembre de 2019 la GAIP rep un informe municipal que adjunta el Decret municipal 2019/15051, que hauria estat tramès a la persona reclamant el 12 de desembre i que, entre altres objectes, inadmet la sol·licitud d'informació de la que deriva aquesta Reclamació perquè considera que hi concorre la causa d'inadmissibilitat de les sol·licituds d'informació pública de l'article 29.2 LTAIPBG (consultes jurídiques o petició d'informes o dictàmens), *ja que el que demana l'interessat és que es responguin les preguntes formulades en les peticions, pel que seria necessari que l'Ajuntament fes informes o dictàmens per als quals serien necessaris uns raonaments i justificacions de cadascun dels extrems plantejats a cada sol·licitud.*

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *"Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol"*. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *"el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei"*. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *"la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei"*.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *"Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda"*. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que *"El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis"*.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: *"2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació"*.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: *"Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació"*.

2. Valoració de la inadmissibilitat municipal de la sol·licitud d'informació

Els antecedents posen de manifest que l'Ajuntament inadmet la sol·licitud d'informació de la que deriva la Reclamació sobre la base jurídica de l'article 29.2 LTAIPBG, segons el qual *"són inadmeses a tràmit les sol·licituds d'informació consistents en consultes jurídiques o peticions d'informes o dictàmens, sens perjudici dels supòsits de consulta o orientació establerts per la legislació general de procediment administratiu i per les lleis sectorials que es demanin d'acord amb la normativa corresponent"*. Aquest precepte significa que el dret d'accés a la informació pública no empara pretensions ciutadanes que per ser ateses requereixin dur a terme una tasca administrativa d'informe o/i d'anàlisi jurídica, sens perjudici que, al marge del dret d'accés a la informació pública, altres parts de l'ordenament jurídic obliguin les administracions a donar orientacions o atendre consultes ciutadanes. El dret d'accés a la informació pública empara, com ha quedat establert al fonament jurídic anterior, sol·licituds d'accés a informació que es troba en poder de l'Administració, i no és aquest el cas de l'objecte de consultes que, per ser ateses, comportarien la necessitat d'elaborar informes, i no merament d'accedir a informes ja existents.

El que cal valorar ara és fins a quin punt l'aplicació de la causa d'inadmissibilitat comentada al paràgraf anterior està justificada jurídicament en el cas de la sol·licitud indicada a l'antecedent 2. Certament, donar resposta a la pregunta de perquè no s'han urbanitzat unes parcel·les determinades requereix un

exercici d'anàlisi i de valoració jurídica (i probablement també econòmica i social), que transcendeix el dret d'accés a la informació pública, tal com argumenta el Decret municipal 2019/15051, que en relació amb la inadmissió de la sol·licitud d'informació pública de la que deriva la Reclamació sobre la base de l'article 29.2 LTAIPBG sembla plenament justificat.

En conseqüència, és procedent desestimar la Reclamació perquè la resposta donada per l'Administració a la sol·licitud indicada a l'antecedent 2 és adequada a l'ordenament jurídic.

3. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 10 de gener de 2020, resol per unanimitat:

1. Desestimar la Reclamació 754/2019 perquè la resposta municipal a la sol·licitud d'informació de la que deriva és adequada a l'ordenament jurídic.
2. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 754/2019 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.